ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 12ης Ιανουαρίου 1983

που αφορά το καθεστώς ενισχύσεως υπέρ του τομέα κλωστοϋφαντουργίας/ενδυμάτων στη Γαλλία

(Το κείμενο στη γαλλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(83/245/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

αφού κάλεσε, σύμφωνα με τις διατάξεις του εν λόγω άρθρου, τους ενδιαφερομένους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους και έχοντας υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές,

I

Εκτιμώντας:

ότι, στις 19 Φεβρουαρίου 1982, η γαλλική κυβέρνηση κοινοποίησε στην Επιτροπή σχέδιο απόφασης (ordonnance) που στόχο έχει την καθιέρωση καθεστώτος ενισχύσεων υπέρ του τομέα κλωστοϋφαντουργίας/ενδυμάτων με τη μορφή ανάληψης από το κράτος ενός μέρους των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης που οφείλουν οι εργοδότες του τομέα· ότι οι λεπτομέρειες εφαρμογής του εν λόγω καθεστώτος που ανακοινώθηκαν από τη γαλλική κυβέρνηση κοινοποιήθηκαν πράγματι στις 16 Απριλίου 1982·

ότι, εντούτοις, το προαναφερθέν καθεστώς ενισχύσεων τέθηκε σε ισχύ με την απόφαση (ordonnance) αριθ. 204 της 1ης Μαρτίου 1982 και ότι οι λεπτομέρειες εφαρμογής τέθηκαν σε ισχύ στις 16 Απριλίου 1982 με το διάταγμα αριθ. 82340 που δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα της Γαλλικής Δημοκρατίας στις 17 Απριλίου 1982· ότι, προβαίνοντας στις εν λόγω ενέργειες, η γαλλική κυβέρνηση δεν εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις που της εμπίπτουν δυνάμει του άρθρου 93 παράγραφος 3·

ότι το εν λόγω καθεστώς ενισχύσεων αντιστοιχεί σε ανάληψη από το κράτος ενός μέρους των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης μέχρι 10 % του συνολικού ποσού των αποδοχών που χρησιμεύουν σαν βάση, μέσα στα όρια του ύψους για τον υπολογισμό των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης που οφείλουν υποχρεωτικά οι εργοδότες του τομέα κλωστοϋφαντουργίας/ενδυμάτων, όταν οι εν λόγω επιχειρήσεις δεσμεύονται να διατηρήσουν το επίπεδο απασχόλησης και να πραγματοποιήσουν έναν ελάχιστο αριθμό επενδύσεων· ότι η εν λόγω ανάληψη ανέρχεται σε 12 % όταν η επιχείρηση δεσμεύεται επιπλέον να δημιουργήσει νέες θέσεις απασχόλησης·

ότι οι επιχειρήσεις, των οποίων οι δυσχέρειες είναι δυνατόν να επηρεάσουν την οικονομική και κοινωνική ισορροπία μιας περιοχής, έχουν τη δυνατότητα να επιτύχουν μείωση ίση με 8 %, χωρίς να υποχρεούνται να τηρήσουν τους ίδιους όρους σχετικά με το εργατικό δυναμικό και τις επενδύσεις, εφόσον υποβάλουν πρόγραμμα εκσυγχρονισμού και προσαρμογής της επιχείρησης και διασφάλισης της απασχόλησης, το οποίο έχει εγκριθεί από την αρμόδια διοικητική αρχή·

ότι η ανάληψη των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης εξαρτάται από τη μεταξύ του κράτους και του εργοδότη σύναψη σύμβασης διάρκειας δώδεκα μηνών, ανανεώσιμης για μια ακόμα περίοδο δώδεκα μηνών·

ότι η Επιτροπή, μετά από έναν πρώτο έλεγχο, έκρινε ότι το εν λόγω καθεστώς ήταν ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά και αποφάσισε, συνεπώς, να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο της συνθήκης ΕΟΚ, κατά του εν λόγω καθεστώτος· ότι, για το σκοπό αυτό, κάλεσε, με επιστολή της 14ης Μαΐου 1982, τη γαλλική κυβέρνηση να υποβάλει τις παρατηρήσεις της·

II

ότι η γαλλική κυβέρνηση, μετά την κίνηση της διαδικασίας του άρθρου 93 παράγραφος 2 από την Επιτροπή, υπέβαλε τις παρατηρήσεις της, με επιστολή της 16ης Ιουλίου 1982·

ότι, στην επιστολή αυτή, η γαλλική κυβέρνηση υπογράμμισε τις δυσχέρειες που αντιμετωπίζει η βιομηχανία κλωστοϋφαντουργίας και ενδυμάτων στη Γαλλία, όσον αφορά τις απώλειες θέσεων απασχόλησης, την παραγωγή, τη διείσδυση των εισαγωγών και την ενδεχόμενη

αύξηση των εν λόγω δυσχερειών σε περίπτωση προσεχούς ένταξης στην Κοινότητα της Ισπανίας και της Πορτογαλίας· ότι η γαλλική κυβέρνηση θεωρεί ότι η καθιέρωση νέων ενισχύσεων δικαιολογείται λόγω του υψηλού επιπέδου των κοινωνικών επιβαρύνσεων, οι οποίες επιβάλλονται στους εργοδότες στη Γαλλία σε σχέση με τα άλλα Κράτη μέλη· ότι εμμένει ιδιαίτερα στο γεγονός ότι πρόκειται για εξαιρετικό μέτρο που προορίζεται να ενθαρρύνει τις επενδύσεις και να διατηρήσει την απασχόληση· ότι δεν συμμερίζεται τη γνώμη της Επιτροπής, σύμφωνα με την οποία πρόκειται για ενίσχυση στη λειτουργία·

ότι, στο πλαίσιο της ίδιας διαδικασίας, πέντε Κράτη μέλη υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους και υπογράμμισαν ότι οι εν λόγω γαλλικές ενισχύσεις είναι δυνατόν να συρρέουν με τις ήδη υπάρχουσες ενισχύσεις και δεν λαμβάνουν υπόψη ούτε τις απαιτήσεις μιας πραγματικής αναδιάρθρωσης ούτε το κοινοτικό συμφέρον και ότι, λόγω της έντασης και της μορφής τους, ενδέχεται να προκαλέσουν μετατόπιση των δυσχερειών προς άλλα Κράτη μέλη, χωρίς ωστόσο να διευκολύνουν τη διαρθρωτική εξυγίανση της γαλλικής βιομηχανίας·

ότι, στο ίδιο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 93, τρείς ομοσπονδίες υπογράμμισαν από την πλευρά τους ότι τα γαλλικά μέτρα που αφορούν την αύξηση των επενδύσεων και της απασχόλησης χωρίς να προβαίνουν σε καμία επιλογή προκαλούν ενδεχομένως τεχνητή μόνο αύξηση της παραγωγικής ικανότητας, της οποίας τις συνέπειες θα υποστούν οι επιχειρήσεις των άλλων Κρατών μελών που αντιμετωπίζουν τις ίδιες ή και μεγαλύτερες δυσχέρειες από εκείνες που αντιμετωπίζει η βιομηχανία κλωστοϋφαντουργίας και ενδυμάτων στη Γαλλία·

III

ότι η ανάληψη από το κράτος των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης που οφείλουν οι επιχειρήσεις, όταν αποβαίνει αποκλειστικά προς όφελος ορισμένων τομέων της οικονομίας, συνιστά ενίσχυση κατά τομείς που μειώνει εξίσου και τις επιβαρύνσεις που τους επιβάλλονται κανονικά· ότι είναι προφανές ότι, προκειμένου για τους τομείς κλωστοϋφαντουργίας και ενδυμάτων, τομείς που αντιμετωπίζουν δυσχέρειες σε όλη την Κοινότητα και στους οποίους ο ανταγωνισμός είναι πολύ έντονος μεταξύ Κρατών μελών, οι εν λόγω ενισχύσεις επηρεάζουν τις συναλλαγές μεταξύ Κρατών μελών και νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ, ευνοώντας τις γαλλικές επιχειρήσεις ή την παραγωγή τους·

ότι το άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ προβλέπει το κατ' αρχήν ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά των ενισχύσεων που πληρούν τα κριτήρια που ορίζει· ότι οι παρεκκλίσεις από το εν λόγω ασυμβίβαστο, οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ και είναι οι μόνες που θα μπορούσαν να εφαρμοσθούν στη συγκεκριμένη περίπτωση, καθορίζουν τους στόχους που πρέπει να ακολουθούνται για το συμφέρον της Κοινότητας και όχι μόνο για το συμφέρον συγκεκριμένων τομέων της εθνικής οικονομίας· ότι οι εν λόγω παρεκκλίσεις πρέπει να ερμηνεύονται αυστηρά όταν εξετάζεται κάθε πρόγραμμα περιφερειακής ενίσχυσης ή ενίσχυσης κατά τομείς, ή κάθε μεμονωμένη περίπτωση εφαρμογής γενικών καθεστώτων ενισχύσεων· ότι οι εν λόγω παρεκκλίσεις εφαρμόζονται μόνο στην περίπτωση που η Επιτροπή είναι σε θέση να ορίσει ότι, χωρίς τις ενισχύσεις αυτές, οι κανόνες της αγοράς και μόνο είναι δυνατόν να εξασφαλίσουν το ότι οι δικαιούχοι επιχειρήσεις θα συμβάλουν στην επίτευξη ενός από τους στόχους που αναφέρουν οι εν λόγω διατάξεις·

ότι η χορήγηση των εν λόγω παρεκκλίσεων σε ενισχύσεις που δεν συνεπάγονται παρόμοια ανταπόδοση, με τη χορήγηση υπερβολικών πλεονεκτημάτων σε ορισμένα Κράτη μέλη, θα επηρέαζε τις συναλλαγές μεταξύ Κρατών μελών και θα νόθευε τον ανταγωνισμό, χωρίς τούτο να δικαιολογείται από το κοινοτικό συμφέρον·

ότι, όταν η Επιτροπή εφαρμόζει τις αρχές που αναφέρονται ανωτέρω κατά την εξέταση καθεστώτων ενισχύσεων, πρέπει να βεβαιώνεται ότι υπάρχει εκ μέρους των δικαιούχων επιχειρήσεων ανταπόδοση που δικαιολογεί τη χορήγηση ενίσχυσης, δεδομένου ότι η ενίσχυση είναι απαραίτητη για να προωθηθεί η επίτευξη ενός από τους στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ· ότι όταν αυτό δεν μπορεί να αποδειχτεί, είναι προφανές ότι η ενίσχυση δεν συμβάλλει στην επίτευξη των στόχων στους οποίους αποβλέπουν οι εν λόγω παρεκκλίσεις, αλλά συμβάλλει στη βελτίωση της οικονομικής κατάστασης των εν λόγω επιχειρήσεων·

ότι, στη συγκεκριμένη περίπτωση, το σύστημα ενίσχυσης δεν επιτρέπει να διαπιστωθεί η ύπαρξη παρόμοιας ανταπόδοσης εκ μέρους των δικαιούχων επιχειρήσεων·

ότι, στην πραγματικότητα, η γαλλική κυβέρνηση δεν μπόρεσε να παράσχει, ούτε η Επιτροπή να βρεί, καμία δικαιολογία που να οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η εν λόγω ενίσχυση πληροί τους όρους που απαιτούνται για την εφαρμογή μιας από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ·

ότι, όσον αφορά τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3 υπό α) και υπό γ) του άρθρου 92 της συνθήκης ΕΟΚ, σχετικά με τις ενισχύσεις που προορισμό έχουν να ευνοήσουν ή να διευκολύνουν την ανάπτυξη ορισμένων περιοχών, πρέπει να παρατηρηθεί ότι το βιοτικό επίπεδο στη Γαλλία δεν είναι ασυνήθως χαμηλό και δεν επικρατεί σοβαρή υποαπασχόληση κατά την έννοια της παρέκκλισης που αναφέρεται υπό α)· ότι, λόγω του πεδίου αφαρμογής τους, που περιλαμβάνει όλες τις επιχειρήσεις ενός δεδομένου οικονομικού τομέα, οπουδήποτε και αν είναι εγκατεστημένες, το εν λόγω καθεστώς ενισχύσεων δεν αποσκοπεί στην ανάπτυξη περιοχών κατά την έννοια της παρέκκλισης που αναφέρεται υπό γ)·

ότι, όσον αφορά τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3 υπό β) του άθρου 92 της συνθήκης ΕΟΚ, είναι φανερό ότι το εν λόγω καθεστώς δεν αποσκοπεί στην προώθηση σημαντικών σχεδίων κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος ή στην άρση σοβαρής διαταραχής της γαλλικής οικονομίας· ότι, εξάλλου, σύμφωνα με τις διαθέσιμες κοινωνικοοικονομικές πληροφορίες για τη Γαλλία, κανένα στοιχείο δεν οδηγεί στο συμπέρασμα ότι υπάρχει σοβαρή διαταραχή της οικονομίας της, όπως εκείνη που αναφέρεται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 υπό β)·

ότι, εξάλλου, η ανάληψη από το κράτος των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης που οφείλουν οι επιχειρήσεις ενός καθορισμένου βιομηχανικού τομέα μπορεί να εξομειωθεί με ενίσχυση αυστηρά συντηρητικού χαρακτήρα στη λειτουργία για τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις· ότι, γενικά, η Επιτροπή ήταν πάντοτε αντίθετη προς τις ενισχύσεις στη λειτουργία, δεδομένου ότι αυτές καθαυτές οι εν λόγω ενισχύσεις δεν πληρούν συνήθως τους όρους που καθιστούν δυνατή την εφαρμογή της παρέκκλισης που προβλέπει το άρθρο 92 παράγραφος 3 υπό γ) της συνθήκης ΕΟΚ, δεδομένου ότι δεν διευκολύνουν την «ανάπτυξη» της εν λόγω οικονομικής δραστηριότητας, όπως προβλέπεται από την ίδια διάταξη· ότι ο χαρακτήρας ενίσχυσης που μπορεί να εξομοιωθεί με ενίσχυση στη λειτουργία είναι προφανής, όταν η μείωση των κοινωνικών επιβαρύνσεων ισχύει για το σύνολο των μισθωτών και όχι αποκλειστικά για εκείνους που πρόκειται να καταλάβουν τις θέσεις απασχόλησης που έχουν δημιουργηθεί πρόσφατα·

ότι παρόμοια μέτρα ενίσχυσης είναι δυνατόν να χάσουν το χαρακτήρα ενίσχυσης, που μπορεί να εξομοιωθεί με ενίσχυση στη λειτουργία, και να ευνοηθούν ενδεχομένως με την παρέκκλιση από το κατ' αρχήν ασυμβίβαστο των ενισχύσεων με την κοινή αγορά, μόνον εάν, δεδομένων των λεπτομερειών εφαρμογής και των κριτηρίων που λήφθηκαν υπόψη για τη χορήγηση των ενισχύσεων, η Επιτροπή θα ήταν σε θέση να βρεί στοιχείο ανταπόδοσης εκ μέρους των δικαιούχων επιχειρήσεων, με την έννοια ότι η ανάληψη από το κράτος των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης θα συνδεόταν με κάποια ιδιαίτερη προσπάθεια, εκ μέρους της επιχείρησης, που θα ήταν σύμφωνη με το κοινοτικό συμφέρον·

ότι, σχετικά με τον τομέα κλωστοϋφαντουργίας/ενδυμάτων, η Επιτροπή διευκρίνισε στις κοινοτικές ρυθμίσεις που αφορούν τις ενισχύσεις στον εν λόγω τομέα, οι οποίες καθορίστηκαν σε συνεργασία με τα Κράτη μέλη το 1971 και το 1977, τους στόχους που πρέπει να επιδιώκονται προς το κοινοτικό συμφέρον· ότι οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές αποβλέπουν, ιδίως, σε επιλεκτική εξυγίανση των επιχειρήσεων του τομέα, και στην ακινητοποίηση της παραγωγικής ικανότητας στους κλάδους που είναι ήδη διαρθρωτικά πλεονασματικοί, στην προώθηση των εξωτερικών ή εσωτερικών μετατροπών του τομέα και στην προοδευτική μείωση των παρεμβάσεων· ότι αποκλείουν κάθε υποστήριξη αποκλειστικά συντηρητικού χαρακτήρα που θα είχε σαν μοναδικό αποτέλεσμα τη μετατόπιση των δυσχερειών ενός Κράτους μέλους σ' ένα άλλο·

ότι το γαλλικό καθεστώς ενισχύσεων υπέρ του τομέα κλωστοϋφαντουργίας/ενδυμάτων, με τη μορφή ανάληψης από το κράτος των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης που οφείλουν οι επιχειρήσεις, εφαρμόζεται σ' όλες τις επιχειρήσεις του τομέα που εφαρμόζουν πρόγραμμα εκσυγχρονισμού και προσαρμογής· ότι η ενίσχυση χορηγείται με βάση τις συμβάσεις μεταξύ εργοδοτών και κράτους, υπό τον αποκλειστικό όρο ότι η επιχείρηση δεσμεύεται να διατηρεί ή να αυξάνει το επίπεδο απασχόλησης και επενδύσεων· ότι δεν απαιτείται καμία άλλη ανταπόδοση εκ μέρους των επιχειρήσεων, όσον αφορά την αναδιάρθρωση και τη μείωση της παραγωγικής ικανότητας στους ήδη πλεονασματικούς τομείς σε κοινοτικό επίπεδο ή σε εκείνους στους οποίους η γαλλική βιομηχανία είναι ιδιαίτερα αποδοτική· ότι δεν προβλέπεται καμία δυνατότητα επιλογής ως προς τη φύση των επενδύσεων, που είναι συνεπώς δυνατόν να συνεπάγονται την απλή αντικατάσταση των ήδη υφισταμένων εξοπλισμών και εγκαταστάσεων, ούτε ως προς την επιλογή των δικαιούχων, λαμβανομένης υπόψη της μακροπρόθεσμης οικονομικής βιωσιμότητας αυτών· ότι δεν υπάρχει άμεση σχέση μεταξύ του αριθμού των θέσεων απασχόλησης που διατηρούνται ή δημιουργούνται και του ύψους της ενίσχυσης, δεδομένου ότι αφορά το σύνολο του εργατικού δυναμικού, ανεξάρτητα από τον αριθμό των θέσεων απασχόλησης που διατηρούνται ή δημιουργούνται· ότι, τέλος, δεν προβλέπεται καμία προοδευτική μείωση κατά την περίοδο που χορηγούνται οι ενισχύσεις, οι οποίες είναι εξάλλου δυνατόν να σωρεύονται με τις ήδη υπάρχουσες κατά τομείς, ή γενικές ενισχύσεις· ότι, κατόπιν τούτου, είναι προφανές ότι το εν λόγω καθεστώς ενισχύσεων δεν ανταποκρίνεται στους στόχους που καθορίζονται στις κοινοτικές ρυθμίσεις που αφορούν τις ενισχύσεις στον τομέα κλωστοϋφαντουργίας και ενδυμάτων και ότι οι όροι που επιβάλλονται στις επιχειρήσεις, ως ανταπόδοση, είναι ανεπαρκείς·

ότι, συνεπώς, έχοντας υπόψη τη μορφή των ενισχύσεων και την έλλειψη έγκυρης ανταπόδοσης για το κοινοτικό συμφέρον, οι εν λόγω ενισχύσεις είναι δυνατόν, σ' έναν τομέα όπου, εκτός των άλλων, ο ενδοκοινοτικός ανταγωνισμός είναι ιδιαίτερα έντονος, να αλλοιώσουν τις συναλλαγές κατά τρόπο αντίθετο προς το κοινό συμφέρον· ότι, κατόπιν τούτου, δεν υπάρχει κανένα στοιχείο στο οποίο να μπορεί να στηριχθεί η Επιτροπή για να εξαιρέσει το εν λόγω καθεστώς ενίσχυσης από το ασυμβίβαστο των ενισχύσεων με την κοινή αγορά, καταφεύγοντας στη διάταξη παρεκκλίσεως που προβλέπει το άρθρο 92 παράγραφος 3 υπό γ) της συνθήκης ΕΟΚ·

ότι τα επιχειρήματα που προέβαλε η γαλλική κυβέρνηση, υποβάλλοντας τις παρατηρήσεις της, δεν είναι δανατόν να τροποποιήσουν τη θέση αυτή· ότι, αν πραγματικά η κατάσταση στον τομέα κλωστοϋφαντουργίας/ενδυμάτων έχει επιδεινωθεί στη Γαλλία κατά τα τελευταία χρόνια, πρόκειται εντούτοις για μια κοινή διαπίστωση που ισχύει για όλες τις βιομηχανίες κλωστοϋφαντουργίας και ενδυμάτων της Κοινότητας και οι δυσχέρειες

που αντιμετωπίζουν οι επιχειρήσεις των άλλων Κρατών μελών είναι τουλάχιστον ίσες ή και μεγαλύτερες ακόμη από εκείνες τις οποίες αντιμετωπίζουν οι γαλλικές επιχειρήσεις· ότι τούτο παρατηρείται τόσο όσον αφορά το παθητικό των ενδοκοινοτικών συναλλαγών όσο και το ποσοστό διείσδυσης των εισαγωγών σε σχέση με την κατανάλωση και τη μείωση των θέσεων εργασίας· ότι, αν οι κοινωνικές επιβαρύνσεις που οφείλουν οι εργοδότες στη Γαλλία είναι υψηλές, τα γαλλικά ημερομίσθια στον τομέα κλωστοϋφαντουργίας/ενδυμάτων είναι από τα χαμηλότερα στην Κοινότητα, με αποτέλεσμα οι γαλλικές επιχειρήσεις να βρίσκονται προς το παρόν, όσον αφορά τις συνολικές μισθολογικές επιβαρύνσεις, σε κατάσταση πλεονεκτικότερη σε σχέση με την πλειοψηφία των επιχειρήσεων των άλλων Κρατών μελών· ότι, εν πάση περιπτώσει, αν οι γενικοί όροι, σύμφωνα με τους οποίους οι επιχειρήσεις ασκούν τις δραστηριότητές τους, ποικίλλουν από μια χώρα της Κοινότητας σε άλλη, εντούτοις ένα Κράτος μέλος δεν μπορεί να απομονώσει ένα ειδικό στοιχείο των εν λόγω γενικών όρων και να συμψηφίσει με ενισχύσεις τις συμπληρωματικές δαπάνες που προκύπτουν για τις επιχειρήσεις του σε σχέση με τις ανταγωνίστριές τους στα άλλη Κράτη μέλη·

ότι, λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, το γαλλικό καθεστώς ενισχύσεων υπέρ του τομέα της κλωστοϋφαντουργίας/ενδυμάτων, που θεσπίστηκε με την απόφαση (ordonnance) αριθ. 204 της 1ης Μαρτίου 1982, και το διάταγμα αριθ. 82340 της 16ης Απριλίου 1982, είναι ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά, κατά την έννοια του άρθρου 92 της συνθήκης ΕΟΚ και πρέπει επομένως να καταργηθεί· ότι η γαλλική κυβέρνηση δεν πρέπει να συνάψει καμία σύμβαση, όπως προβλέπεται από τις προαναφερθείσες διατάξεις, και πρέπει να παύσει να εφαρμόζει από τώρα και στο εξής τις συμβάσεις που έχουν συναφθεί με τις επιχειρήσεις κατά παράβαση του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η Γαλλική Δημοκρατία καταργεί, εντός μηνός από την ημέρα της κοινοποίησης της παρούσας απόφασης, το καθεστώς ενισχύσεων υπέρ του τομέα κλωστοϋφαντουργίας/ενδυμάτων, το οποίο θεσπίστηκε υπό μορφή ανάληψης από το κράτος μέρους των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης που οφείλουν οι εργοδότες του τομέα, με την απόφαση (ordonnance) αριθ. 204 της 1ης Μαρτίου 1982 και της οποίας οι λεπτομέρειες εφαρμογής προβλέπονται στο διάταγμα αριθ. 82340 της 16ης Απριλίου 1982.

Επιπλέον, η Γαλλική Δημοκρατία δεν χορηγεί πλέον καμιά ενίσχυση δυνάμει του εν λόγω καθεστώτος, από την ημέρα της κοινοποίησης της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 2

Η Γαλλική Δημοκρατία ανακοινώνει στην Επιτροπή τις διατάξεις που έχει θεσπίσει για να συμμορφωθεί με την παρούσα απόφαση, το αργότερο μέχρι τη λήξη της προθεσμίας που ορίζει το άρθρο 1 πρώτο εδάφιο.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται προς τη Γαλλική Δημοκρατία

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις 12 Ιανουαρίου 1983.

Για την Επιτροπή

Frans ANDRIESSEN

Μέλος της Επιτροπής